Din cuvîntul participanților la Conferința pe țară

general locotenent STELIAN STAICU

adjunct al ministrului afacerilor interne

Cultura fizică din țara noastră, condusă și îndrumată de partid, a realizat în ultimii ani succese însemnate, atît pe linia propagării educației fizice și sportului în rîndul maselor, cît și pe linia ridicării nivelului performanțelor sportive.

Consecventă pe linia aplicării în practică a sarcinilor trasate de partid și guvern, conducerea Ministerului Afacerilor Interne și organele de partid au fost preocupate de sprijinirea activității de educație fizică și sport în rîndul militarilor și angajaților civili din ministerul nostru.

Referindu-se la sportul de performanță, vorbitorul a arătat în continuare:

Sportivii dinamoviști, participanți la diferite confruntări internaționale, au avut în multe împrejurări o comportare remarcabilă, concretizată în performanțele realizate, aducînd o contribuție însemnată la creșterea prestigiului sportului românesc. Astfel, numai în ultimii doi ani, sportivii dinamoviști au cucerit 40 de medalii de aur, argint și bronz la diferite campionate mondiale și europene, 26 sportivi au devenit campioni balcanici și încă un număr însemnat de sportivi și-au înscris numele pe lista cîștigătorilor unor întîlniri internaționale de prestigiu.

Referindu-se apoi la o problemă mult dezbătută în ultima vreme — rezultatele slabe obținute de fotbalul nostru, calitatea necorespunzătoare a acestui sport iubit de masele de oameni ai muncii din țara noastră — vorbitorul a spus: Din păcate, la această situație și-au adus contribuția și echipele secției de fotbal Dinamo, care practică încă un fotbal bătrînesc, lipsit de spectaculozitate, corigent față de tendințele moderne. La aceasta adăugăm și lipsa de preocupare a conducerii secției și antrenorilor de a promova cu curaj elemente tinere, crescute în pepiniere proprii, și de a aplica unele învățăminte din întîlnirile fotbalistice de valoare la care au participat.

Consider că pentru lipsurile existente în domeniul fotbalului vina aparține și conducerii UCFS, federației de specialitate, care în fugă după rezultate imediate au neglijat, cu bună știință, o serie de probleme majore legate de creșterea calitativă a acestui sport.

Pregătirea centralizată, practicată cu precădere de federații, a dus la neglijarea muncii de îndrumare și control a cluburilor și secțiilor de performanță, la o substituire care a știrbit din autoritatea cluburilor și a generat lipsa răspunderii acestora în îndeplinirea sarcinilor trasate. Pe de altă parte, considerăm că s-a manifestat o insuficientă grijă pentru folosirea cu eficiență sporită a mijloacelor materiale și financiare alocate mișcării sportive. Adăugăm la toate acestea lipsa de fermitate a Consiliului General al UCFS și a federației în aplicarea de măsuri educative față de sportivii care au comis și comit abateri de la normele de conduită.

În încheiere, vorbitorul a spus: Măsurile organizatorice cu privire la înființarea Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, față de care îmi exprim deplina adeziune, vor determina o cotitură radicală în dezvoltarea calitativă a activității sportive de masă și de performanță, situînd-o la nivelul marilor realizări obținute de către poporul nostru, sub conducerea partidului, în toate domeniile de activitate.

Asigurăm Conferința că sportivii, antrenorii și activiștii cluburilor și asociațiilor Dinamo din cadrul Ministerului Afacerilor Interne vor munci cu abnegație sporită pentru îndeplinirea cu cinste a îndatoririi patriotice de a întări prestigiul sportiv al scumpei noastre patrii — Republica Socialistă România.

STAN ARSENE

vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Îndrumarea și Controlul Organelor Locale ale Administrației de Stat

Ducînd la îndeplinire sarcinile trasate prin planul de stat, comitetele executive ale sfaturilor populare contribuie la lărgirea bazei materiale a culturii fizice și sportului. Numai în orașul Constanța sfatul popular a investit peste 3 000 000 lei în lucrările de iluminare a stadionului „1 Mai" în vederea desfășurării unor competiții în nocturnă. Organizațiile de construcții ale sfaturilor populare sînt preocupate ca pînă în 1970, adică pînă la sfîrșitul cincinalului, să termine construcțiile stadioanelor cu capacitate mare, de circa 30 000 locuri, în orașele Brașov și Craiova, ale celor 3 săli de sport din Timișoara, Iași și Ploiești. De asemenea, în planurile de construcții ale sfaturilor populare pentru actualul cincinal se mai află bazinul acoperit de înot și sala de sport de mare capacitate din Capitală ș.a. În plus, se prevede construirea din fondurile de investiții, pe lîngă școli, pînă la sfîrșitul cincinalului, a unui număr de 50 de săli de sport, precum și a unor săli de gimnastică pe lîngă școlile ce se ridică la sate din contribuție voluntară.

Desigur că față de condițiile noi de viață create în țara noastră, de stimularea cerințelor materiale și spirituale mereu în creștere ale populației de la orașe și sate, rezultatele obținute pînă acum în dezvoltarea educației fizice și sportului nu se ridică la nivelul posibilităților create. Din acest punct de vedere, trebuie să recunoaștem că sfaturile populare pot aduce un aport și mai însemnat la dezvoltarea mișcării sportive din țara noastră. Într-adevăr, așa cum se arată în Raport, nu numai la comune, dar chiar și în orașe, în unele cartiere, complexe de locuințe și cămine studențești nou create nu s-au prevăzut terenurile necesare în vederea amenajării unor baze sportive simple care să atragă în activitatea sportivă miile de locuitori, mai ales tineri, care locuiesc în aceste cartiere și cvartale.

Sînt, de asemenea, cazuri cînd bazele sportive simple sau mai complexe au fost desființate, fără ca, în același timp, să se ia măsuri pentru amenajarea lor în altă parte.

În încheiere, tov. Stan Arsene a spus:

Hotărîrile adoptate de conducerea partidului și guvernului nostru, potrivit cărora în viitor organizarea activității sportive de masă din întreprinderi și instituții va reveni organizațiilor sindicale, iar în școli și mediul sătesc Uniunii Tineretului Comunist, pun sarcini deosebite și în fața sfaturilor populare. Pentru a contribui la îmbunătățirea condițiilor de practicare a educației fizice și sportului, Comitetul nostru de stat va îndruma și sprijini activitatea comitetelor executive ale sfaturilor populare pentru ca acestea să se preocupe în mai mare măsură de lărgirea bazei materiale a mișcării sportive.

ACAȚIU FEJER

învățător în comuna Micfalău, regiunea Brașov

Vreau să arăt Conferinței cîteva aspecte din viața sportivă a comunei Micfalău. „Secretul" rezultatelor bune obținute în atragerea oamenilor muncii, a tineretului din comuna noastră în practicarea educației fizice și a sportului, constă în existența unei baze materiale solide.

Înainte cu vreo 15 ani, în comuna Micfalău nu exista nici o bază sportivă și nici un fel de activitate. În ultimii ani am reușit să amenajăm un frumos stadion, compus dintr-un teren de fotbal cu două tribune pentru 1 000 de persoane, o pistă de alergare cu 4 culoare, gropi de sărituri, un teren de volei, o clădire (în valoare de aproximativ 50 000 lei) în care sînt vestiare, precum și o sală pentru diferite jocuri distractive.

La acestea se mai adaugă amenajările sportive din curtea școlii. Aici se află terenuri de handbal, de volei, de baschet, un portic de gimnastică, groapă de sărituri și o mică popicărie.

Subliniez că toate aceste amenajări s-au realizat din resurse locale și prin muncă patriotică.

Avînd baza materială asigurată și oameni pasionați la conducerea treburilor sportive, tinerii din Micfalău au obținut o serie de rezultate bune pe plan regional. Astfel, gimnaștii — băieți și fete — s-au evidențiat în finala „Cupei Agriculturii", atleții au cîștigat mai multe locuri I la faza regională a aceleiași competiții, iar echipa de oină se află printre cele mai bune din regiune. Cicloturiștii noștri au parcurs peste 5 000 km pe meleagurile țării, făcînd cunoștință cu minunatele realizări ale harnicului nostru popor. La acestea trebuie să mai adăugăm și faptul că aproape toți elevii din comună practică schiul.

În comuna noastră a devenit o tradiție organizarea „duminicilor cultural-sportive" care, pe lîngă că atrag în practicarea sportului masele de tineri, constituie și o sursă de venituri. Din cei 60 000 lei cît valorează inventarul sportiv al asociației noastre, circa 40 000 s-au obținut din încasările la „duminicile cultural-sportive".

Asigur Conferința că vom depune eforturi sporite în viitor pentru a ridica și mai mult activitatea sportivă din comuna noastră.

CONSTANTIN CHIRIȚĂ

scriitor

Pentru că sînt un optimist, dar poate nu numai din cauza asta, îmi exprim speranța că această Conferință va avea un rol important în dezvoltarea mișcării noastre sportive.

Poate că s-au mai spus cuvinte asemănătoare și la alte conferințe sportive, dar de data asta am impresia că au apărut cîteva elemente noi, care îndeamnă la speranțe mai îndrăznețe. Mă gîndesc, în primul rînd, la spiritul Salutului C.C. al P.C.R. și Consiliului de Miniștri, atît de realist, și apoi, la Raportul de activitate al Consiliului General al UCFS care mi se pare continuarea firească a concepției vitalizante ce domină astăzi relațiile noastre în alte domenii mai harnice, mai nerăbdătoare.

Nemulțumirea mea și a altora, poate a multora în relațiile noastre cu sportul, cu mișcarea sportivă, nu a fost — în primul rînd — nemulțumirea față de rezultat. A ne ancora toate speranțele și toate dorințele, toată ființa, toată respirația într-un rezultat și a trăi sau a muri în raport cu acest rezultat este primul mare atentat la adresa sportului, este prima manifestare a spiritului nesportiv, este începutul sigur al alterării sportului.

Arătînd că lupta pentru victoria cu orice preț a dăunat sportului nostru și mai ales unor ramuri sportive, în special fotbalului, vorbitorul a spus în continuare:

Ar fi însă o nerozie să neg victoria, pentru că fără ideea victoriei dispare, încetează însăși noțiunea și actul sportiv. Victoria trebuie dorită, victoria trebuie pregătită, victoria trebuie învățată, dar, în primul rînd, trebuie dorite, pregătite și învățate spectacolul sportiv, întrecerea, disciplina sportivă. Și atunci victoria va fi o consecință firească a unei pregătiri superioare, a unui joc loial, sincer, frumos, din care nu va fi exclusă, însă, niciodată o cuantă de hazard.

Ar fi o greșeală ca, discutînd despre mișcarea sportivă din țara noastră, și — în general — despre sport să-i uităm tocmai pe acei care practică sportul, pe cei care ne „îmbracă" în emoții, care ne cauzează atîtea satisfacții, atîtea dureri și, totuși, atîtea bucurii... pentru că în raport cu baza materială — și ați auzit cifre aici — unii dintre ei sînt niște eroi și calitățile lor ne dau cele mai mari speranțe pentru viitor. Datorăm cu toții stimă și recunoștință tuturor acestor sportivi, iar dacă uneori actul și gesturile lor ne displac, să ne gîndim mai întîi la concepția și mentalitatea care i-a adus în pragul unor asemenea gesturi și acte; și oricît de ciudat ar părea, am curajul să afirm aici că-i consider cel mai puțin vinovați. Poate că mai vinovați de gesturile lor sînt cei care-i educă și-i pregătesc, de multe ori propagatorii unor concepții urîte despre întrecerea sportivă, despre adversar, despre rezultatul întrecerii; poate că foarte vinovați sînt uneori spectatorii, care prin felurite atitudini pot scurta viața sportivă a unui mare campion, sau îl pot inhiba și transforma în altceva decît ceea ce ar fi putut fi; poate că foarte vinovați sîntem noi, cei care ne muiem uneori condeiul în cerneala verde a stadionului.

În încheiere, vorbitorul a spus:

În viața unui sportiv sînt momente care concentrează atîta energie, talent, artă, voință, dragoste, durere, fericire, încît dăruite marmurii ar putea deveni capodopere. Și ele ne sînt dăruite cu toată generozitatea. Să împrumutăm și noi de la generozitatea sportivilor. Energia unui Vernescu, superfantezia unui Moser, sau zvîcnirile lui Drăgan fac parte din alte categorii, parcă extraumane, parcă ar proveni dintr-o lume a miracolelor. Sînt momente și gesturi pe care ar trebui să le cunoască toată lumea, tinerii mai ales.

LEON TEODORESCU

rectorul Institutului de Cultură Fizică

Problema pregătirii cadrelor de specialitate și de cercetare științifică ocupă un loc important în Salutul C.C. al P.C.R. și Consiliului de Miniștri, ca și în celelalte documente prezentate în Conferință. Institutul de Cultură Fizică a primit sarcina de a deveni un centru puternic de formare a cadrelor de specialiști cu înaltă calificare, care în domeniul practicii sportive să se sprijine pe cele mai înaintate cuceriri ale cercetării științifice.

Contribuția și răspunderea Institutului la rezolvarea problemei pregătirii cadrelor de specialiști, precum și în domeniul cercetării științifice — a subliniat vorbitorul — cresc și mai mult în condițiile viitoarei activități a Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, organ a cărui constituire reprezintă cea mai corespunzătoare expresie de adaptare organizatorică la cerințele pe care partidul și statul nostru le pun în fața educației fizice și a sportului românesc.

În îndeplinirea sarcinilor sale de perspectivă apropiată și mai îndepărtată, I.C.F.-ul a primit de curînd un substanțial sprijin orientativ prin conținutul studiului privind dezvoltarea învățămîntului superior, studiu publicat recent în presa noastră centrală.

Vorbitorul s-a referit, în continuare, la cîteva aspecte pe care le ridică problemele pregătirii specialiștilor și cercetării științifice. Este, într-adevăr, remarcabil aportul adus de profesori, antrenori, arbitri, instructori sportivi la înfăptuirea importantelor realizări din domeniul educației fizice, al sportului de masă și de performanță din țara noastră. Satisfacția este cu atît mai mare cu cît printre cei care au obținut rezultate bune se află numeroși specialiști pregătiți de I.C.F. Dar sînt convins că succesele ar fi fost incomparabil mai valoroase dacă nu ar fi existat unele deficiențe în privința selecționării, pregătirii și perfecționării cadrelor de tehnicieni, în special antrenori. Dintre acestea, consider că cea mai importantă este lipsa unui sistem unitar de pregătire, exigența scăzută atît în privința selecționării, cît și a acordării calificării viitorilor antrenori. Această lipsă a făcut posibilă practica improvizației, a superficialității în pregătirea cadrelor. Multă vreme a fost întreținută mentalitatea conform căreia profesiunea de antrenor reprezintă doar o chestiune de contingență cu sportul respectiv, indiferent de pregătirea intelectuală sau cel puțin de aptitudini și experiență pedagogică prealabile. De aci lipsa de receptivitate și, uneori, atitudinile refractare ale unor antrenori față de cultura de specialitate. Și, tot de aci, competența redusă și slabele rezultate obținute de acești antrenori, pregătiți sub forma cursurilor reduse de trei luni pînă la un an — cu sau fără frecvență — și în care cel mai mare tributar a fost fotbalul. Fără îndoială că de această situație se fac vinovați și unii profesori ai I.C.F.-ului, care în calitate de examinatori nu au dovedit exigența corespunzătoare.

Aria largă și foarte diversificată a domeniilor de utilizare a absolvenților I.C.F., a relevat în continuare vorbitorul, ridică problema perfecționării și specializării acestora, ulterioare încadrării lor în producție. Apreciem că forma învățămîntului postuniversitar, cu durată variabilă și cu caracter periodic, în funcție de specialitate, este cea mai indicată. Această formă trebuie considerată separat de cursurile periodice organizate pentru profesorii de educație fizică de către I.P.C.D. în vederea îmbunătățirii predării educației fizice în școală, formă care trebuie extinsă și pentru antrenori și alți tehnicieni ai C.N.E.F.S.

Dat fiind profilul I.C.F., necesitatea contribuției la transpunerea în viață a măsurilor de mai sus este evidentă. De aceea, după adoptarea lor de către Conferință, vom face propuneri Ministerului Învățămîntului în legătură cu funcționarea sistemului unitar de pregătire și perfecționare a cadrelor din domeniul educației fizice și sportului, precum și cu participarea concretă a I.C.F. la aceste acțiuni. Consider necesară instituirea doctoratului în educația fizică — principală cale de perfecționare a calificării științifice a cadrelor didactice din învățămîntul superior, ca și formării de cercetători științifici autentici în domeniul educației fizice și sportului.

ION POPA

antrenor F. R. Box

Și în box, în ultimii ani, s-a realizat o creștere simțitoare în ceea ce privește numărul real și valoarea boxerilor. Ca urmare a acestui fapt, rezultatele obținute de boxerii noștri au reafirmat boxul românesc pe plan internațional. În ultimul an, echipa națională nu a pierdut nici un meci, țara noastră cîștigînd și Balcaniada. La campionatele europene de la Roma au fost obținute 6 medalii, cea mai bună performanță realizată de boxul românesc la această competiție.

După ce a subliniat apoi măsurile luate de către F.R. Box pentru crearea unui sistem competițional adecvat nevoilor boxului nostru, antrenorul Ion Popa s-a ocupat, pe larg, de o seamă de lipsuri existente în această activitate:

În primul rînd, mă voi referi la unele centre cu vechi tradiții în boxul românesc care, astăzi, bat pasul pe loc. Cum putem explica activitatea orașului Timișoara care era una din principalele pepiniere de creștere și promovare a juniorilor, dar de 4—5 ani nu a mai dat nici un element de valoare? Aceeași situație există și în orașul Craiova, care în acest an nu a avut nici un junior în finalele campionatului republican.

Întrebarea se pune mai ales în legătură cu aceste două centre deoarece ele sînt încadrate cu antrenori corespunzători, ca Istrate, Mentzel, Duduleanu și au comisii destul de active. Aceasta dovedește că atît antrenorii cît și comisiile de box și organele UCFS locale se preocupă de sportivii consacrați, lăsînd pe planul doi creșterea elementelor tinere care să împrospăteze continuu lotul seniorilor.

Privind baza de masă din care să se poată face o selecție bună, trebuie arătat că deși unii antrenori se zbat pentru mobilizarea a cît mai multor tineri spre sălile de box, ei nu sînt sprijiniți de cadrele didactice din școli. Consider că noile măsuri luate vor contribui, printre altele, și la atragerea unui număr mai mare de tineri în sălile de box. De asemenea, îmi exprim convingerea că prin lărgirea atribuțiilor federațiilor și cluburilor se va aduce o îmbunătățire în rezolvarea mai operativă a sarcinilor ce ne stau în față.